

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே நிக₃மாந்தமஹாதே₃ஸிகாய நம:

ஸ்ரீமாந் வேங்கடநாத₂ார்ய: கவிதார்க்கிககேஸரீ |

வேத₃ாந்தாசார்யவர்யோ மே ஸந்நித₄த்தாம் ஸத₃ா ஹ்ரு₃தி₃ ||

நம்மாழ்வார் அருளிச்செய்த

|| மண்ணை ||

This document has been prepared by*

Sunder Kidambi

with the blessings of

ஸ்ரீ ரங்க₃ராமாநுஜ மஹாதே₃ஸிகன்

His Holiness *śrīmad āṇḍavan* of *śrīraṅgam*

*This was typeset using skt, L^AT_EX, Itrans, and the iitmtam font.

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

॥ மண்ணை ॥

பிரிவாற்றாது போலிப் பொருள்களை கண்டு வருந்தும் தலைவியின்
நிலையத் தாய் உரைத்தல்

‡மண்ணை இருந்து துழாவி*
வாமனன் மண்ணிதுவென்னும்*
விண்ணைத் தொழுதவன் மேவு*
வைகுந்தம் என்று கை காட்டும்*
கண்ணையுண்ணீர் மல்க நின்று*
கடல் வண்ணன் என்னும் அன்னே!* என்
பெண்ணைப் பெருமயல் செய்தாற்கு*
என்செய்கேன் பெய் வளையீரே (1)

பெய்வளைக் கைகளைக் கூப்பிப்* பிரான் கிடக்கும் கடல் என்னும்*
செய்யதோர் ஞாயிற்றைக் காட்டிச்* சிரீதரன் மூர்த்தி ஈதென்னும்*
நையும் கண்ணீர் மல்க நின்று* நாரணன் என்னும் அன்னே* என்
தெய்வ உருவிற்கிறுமான்* செய்கின்றதொன்றறியேனே (2)

அறியும் செந்தீயைத் தழுவி*
அச்சுதன் என்னும் மெய் வேவாள்*
எறியும் தண் காற்றைத் தழுவி*
என்னுடைக் கோவிந்தன் என்னும்*
வெறி கொள் துழாய் மலர் நாறும்*
வினையுடை யாட்டியேன் பெற்ற*
செறி வளை முன் கைச் சிறுமான்*
செய்கின்றதென் கண்ணுக்கொன்றே (3)

ஒன்றிய திங்களைக் காட்டி* ஒளி மணி வண்ணனே என்னும்*
நின்ற குன்றத்தினை நோக்கி* நெடுமாலே! வா! என்று கூவும்*
நன்று பெய்யும் மழை காணில்* நாரணன் வந்தான் என்றாலும்*
என்றின மையல்கள் செய்தார்* என்னுடைக் கோமளத்தையே (4)

கோமள வான் கன்றைப் புல்கிக்* கோவிந்தன் மேய்த்தன என்னும்*
 போம் இள நாகத்தின் பின் போய்* அவன் கிடக்கை ஈதென்னும்*
 ஆமள ஒன்றும் அறியேன்* அருவினை ஆட்டியேன் பெற்ற*
 கோமள வல்லியை மாயோன்* மால் செய்து செய்கின்ற கூத்தே (5)

கூத்தர் குடம் எடுத்தாடில்*
 கோவிந்தனாம் எனா ஓடும்*
 வாய்த்த குழல் ஓசை கேட்கில்*
 மாயவன் என்று மையாக்கும்*
 ஆய்ச்சியர் வெண்ணெய்கள் காணில்*
 அவனுண்ட வெண்ணெய் ஈதென்னும்*
 பேய்ச்சி முலை சுவைத்தாற்கு*
 என் பெண்கொடி ஏறிய பித்தே (6)

ஏறிய பித்தினோடு* எல்லா உலகும் கண்ணன் படைப்பென்னும்*
 நீறு செவ்வேயிடக் காணில்* நெடுமால் அடியார் என்றோடும்*
 நாறு துழாய் மலர் காணில்* நாரணன் கண்ணி ஈதென்னும்*
 தேறியும் தேறாதும் மாயோன்* திறத்தனளே இத் திருவே (7)

திருவுடை மன்னரைக் காணில்* திருமாலைக் கண்டேனே என்னும்*
 உருவுடை வண்ணங்கள் காணில்* உலகளந்தான் என்று துள்ளும்*
 கருவுடைத் தேவில்கள் எல்லாம்* கடல் வண்ணன் கோயிலே என்னும்*
 வெருவிலும் வீழ்விலும் ஓவாக்* கண்ணன் கழல்கள் விரும்புமே (8)

விரும்பிப் பகைவரைக் காணில்*
 வியல் இடம் உண்டானே! என்னும்*
 கரும் பெரு மேகங்கள் காணில்*
 கண்ணன் என்றேறப் பறக்கும்*
 பெரும் புல ஆநிரை காணில்*
 பிரானுளன் என்று பின் செல்லும்*
 அரும் பெறல் பெண்ணினை மாயோன்*
 அலற்றி அயர்ப்பிக்கின்றானே (9)

அயர்க்கும் சுற்றும் பற்றி நோக்கி*
 அகலவே நீள் நோக்குக் கொள்ளும்*
 வியர்க்கும் மழைக்கண் துளும்ப*
 வெவ்வுயிர்க் கொள்ளும் மெய் சோரும்*
 பெயர்த்தும் கண்ணா! என்று பேசும்*
 பெருமானே! வா! என்று கூவும்*
 மயல் பெருங்காதல் என் பேதைக்கு*
 என் செய்கேன் வல்வினையேனே (10)

‡வல்வினை தீர்க்கும் கண்ணனை* வண் குருகூர்ச் சடகோபன்*
 சொல் வினையால் சொன்ன பாடல்* ஆயிரத்துள் இவை பத்தும்*
 நல்வினை என்று கற்பார்கள்* நலனிடை வைகுந்தம் நண்ணி*
 தொல்வினை தீர எல்லாரும்* தொழுதெழ வீற்றிருப்பாரே (11)

|| நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம் ||